

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenska pravna akademija.

(Govor dra. J. Kavčiča na shodu društva „Pravnika“ dne 10. decembra 1890.)

(Dalje.)

Takim, bodisi opravičenim ali krivim nazorom zaprle bi se pa vsaj nekoliko duri, če bi se pravna slovenska akademija ustanovila po mojih mislih. Prve štiri semestre naj poslušajo vsi slovenski pravniki na kakem vseučilišču; pridno in temeljito proučivši historijske tvarine pravne discipline, položé naj si trden temelj, na katerem bodo nadaljevali svoje studije pozneje na domači pravni akademiji, nabirajoč si znanja sedaj veljajočega prava. Zajemali bi tako bodoči slovenski akademiki prve pravne pojme in nauke iz istega vira in studenca, kakor drugi vseučiliščniki in pripravljali bi se torej jednako temeljito za predavanja predmetov živečega prava, katere naj bi zadnje štiri semestre poslušali na slovenski pravni akademiji. Oni, ki so svoje prve štiri semestre na vseučilišču porabili dobro in vestno, bi potem nikakor ne zaostajali za svojimi vseučiliškimi sovrstniki; kajti to vemo iz skušnje, da smo tudi po uspešno završenih studijah na vseučilišču prinesli seboj, razen nekaj splošnih teoretiških pojmov, v prakso bore malo pozitivnega znanja veljajočih zakonov; z le temi nas je stoprav praktično življenje in delovanje temeljiteje seznanilo. Po mojem nemerodajnem mnenju bi slovenska pravna akademija s svojimi slušatelji, kateri so pridno in vestno porabili prve štiri semestre na vseučilišču, povprek ne imela slabših uspehov, nego jih imajo vseučilišča, kar se tiče pozitivnega znanja onih predmetov pravne discipline, kateri bi se tu predavali; dozdeva se mi, da bi naša pravna akademija svoje slušatelje lahko celo bolje pripravljala za bodoče praktično delovanje, nego li se to godi na marsikaterem vseučilišču, koder mladi pravnik zaradi preučenege teoretiškega predavanja komaj dohaja čestokrat bolj „de lege ferenda“, nego „de lege lata“ veljajoče razprave odnotnih strokovnjakov; marsikomu se pri tem zmedejo pravni pojmi tako, da ne zna, ali veli to, kar je čul in si zapomnil, pozitivni zakon, ali pa je le učenjaško mnenje. Tako se godi le premnogim in da je to resnica, znam iz svoje skušnje in ne sra-

mujem se tega priznati: kar sem prinesel pravnškega znanja z vseučilišča, bilo je nekako megleno, nedoločno in negotovo, a jasni pravni pojmi razvili in utrdili so se mi še le pozneje pri praktičnem delu. Zategadel je opravičeno upati, da bode slovenski pravnik na domači akademiji v predvanih pravnih znanostih za prakso dobil lahko toliko pozitivnega znanja, kolikor njegov vseučiliški sovrstnik.

Pravna akademija, osnovana po teh načelih, delovala bi torej lahko uspešno in svojemu namenu primerno.

Ali je pa nam lahko oživotvoriti takšno pravno akademijo in imamo li zanjo sposobnih duševnih močij?

Kakor sem odkritosrčno priznal, da za popolno slovensko vseučilišče še nemamo zadostnih močij, tako odkritosrčno izražam svoje mnenje, da si pravno akademijo, po mojih nazorih osnovano, moremo ustanoviti in jo tudi s svojimi učnimi močmi vzdržati.

Poglejmo, kateri so glavni predmeti, ki bi se predavali na tej akademiji! Za kazensko pravo in postopanje zadoščevala bi jedna učna moč; predavanje civilnega prava in postopanja (obči državljanski zakonik, trgovinsko in menično pravo, obči sodni red itd.) morali bi mej se razdeliti najmanj dve učni moči in ako vzamemo še jedno moč za predavanje nespornega postopanja, zemljeknjiznega in rudniškega prava ter drugih semkaj spadajočih manjših tvarin, potem imamo dovolj učnega osebja za predmete drugega državnega izpita. Predmeti tretjega državnega izpita potrebovali bi dveh do treh učnih močij, in če stavimo po vzgledu bivših ogerskih pravnih akademij temu učnemu osebju na čelo jednega vodjo, bilo bi ž njim vkupe osem profesorjev, oziroma docentov.

To število docentov in za te predmete pa se že dobi izmej slovenskega pravnškega stanu. Zna se, da bi pri prvem — bodisi samo provizornem — nameščenju učnih močij na slovenski pravni akademiji ne smeli niti mogli zahtevati od docentov tistih strogih in formalnih dokazov sposobnosti, kakor je to navada za one, ki bi se radi habilitovali na vseučilišču. Imamo v Slovencih izvrstnih pravnikov, ki so zmožni in sposobni za docenturo na

slovenski pravni akademiji, dasi neso formalno še dokazali ali, bolje, neso še svetu pokazali svoje sposobnosti z učenimi razpravami. Tem docentom bilo bi, ako se pokličejo na akademijo, dati nekaj časa, da zadostijo tudi na to stran; uverjen sem, da bi ta čas ne potekel brez uspeha in brez sadu. Kogar doleti ta častni poziv, kdor se posveti akademiji, on začne se močneje baviti s predmetom svojega predavanja in z metodo tega predavanja, a po tej poti doseže temeljito znanstveno predavanje svoje tvarine. Pričetek bil bi težaven, to se ne dá tajiti; tako je tudi povsod drugod. A kakor so „glossatorji“, držeč se proste metode „legalnega reda“, bili učitelji poznejšim učenim „sistematičkom“, prav tako bi prvi učitelji na slovenski pravni akademiji predavajoč imeli iz početka prostejšo metodo „legalnega ali zakonovega reda“ in gladili bi tako pot poznejšim strokovnjakom, ki bodo svoja predavanja osnovali na znanstveni postavi „sistematiške metode“. (Konec prih.)

Z Beneškega.

Dne 20. decembra. [Izv. dop.]

Že dolgo ni duha in sluha o meni in treba je bilo baš sedanjega precej ostrega mraza, da me je vzbudil iz dolgotrajnega spanja. Pa kaj naj pišem? Je li sem morda jaz kriv, ako ni kaj zanimivega poročati iz naše deželce? Bilo je res minole jeseni par pretepev pri nas, pa takih rečij ni treba trobiti na vse strani. Pa ne mislite, da je bilo Bog si ga vedi kaj; naši junaki se v takih vajah ne odlikujejo posebno; nekaj pogrmijo, izbruhajo nasprotnikom v obraz par furlanskih ali nemških kletvin (ker slovenskih nemajo), in k večjemu se s pestmi pošteno, kamor pride, potipajo, in mirna Bosna! Sicer pa se ne dá tajiti, da so zadnji čas v tem storili nekaj ne baš hvalevreden napredek. Znana je furlanska vročerkovitost in njih krvavi pretepi, in ker se človeka prej prime deset slabih vzgledov, nego jeden dober, zato pa se ni čuditi veliko, ako nekateri naših mladih nepokojnikov skušajo posnemati krvoločne sosede. Pa se nadejamo, da jim ne pojde kaj z lahka, saj Slovenec kakor povsod, tako tudi pri nas, je prekrotek za take zabave.

LISTEK.

Doktor Holman.

Božična povest.

(Ruski spisal M. Bójen; preložil I. J. Štefánov.)

Po prvih dnevih predbožičnega posta nastopil je naposled že dolgo zaželeni mraz. Sveži in hladni veter razgnal je neznosno, leno se plazeče meglé meseca novembra; zemljina površina, dežjem in tajajočim se snegom dovoljno napojena, postala je nakrat trda in malo jezero, ležeče ne daleč od mesta N., pokrilo se je kar čez noč z debelo ledeno skorjo. Marsikateri mladenič je na svoji, za božične praznike že davno izgotovljeni vošilni vizitnici napisal željo: „Nove drsanke!“ —

Dr. Rihard Holman se je jednako drugim meščanom razveselil, da je nastopil sub zimski čas; po neprestano mokrotnem vremenu preteklih tednov pokazale so se različne bolezni v mestu in javne bolnice bile so prenapolnjene z bolniki, kar je prouzročilo ne malo solz mej prebivalci. Holman, ne davno imenovan zdravnikom za jedno mestnih bolnic, prebiti je moral radi obilnega opravlja nekoliko

težavnih tednov; v svojem človekoljubnem srci je našel za uspešno delovanje zadostilno pohvalo, dočim je zmatral svoje neuspehe pri bolnikih za preskušnje od zgoraj.

Bil je jasen, mrzel večer; zahajajoče solnce pošiljalo je zadnje žarke na zimsko-krasno pokrajino. Vesela in gibka mladina rudečih lic vračajoča se domov, srečavala je doktorja; na videz nekoliko utrujene noge in na rokah viseče drsanke bile so dokazom, do jej je pretekel popoldanski čas v prijetni zabavi. Drsalisce, prirejeno na malem jezeru blizu mesta, bilo je že malo da ne prazno; popoldanska kava zvalila je skoro vse občinstvo od prijetne zabave in le še posamični drsalci bili so videti na ledu. —

Na bregu jezera sprehajala se je že precej postarna, krasno oblečena gospa, ljubeče in skrbnim očesom motreča mlado gospodičino, katera je „velike kolobare“ delajoč prav umetno gracijočno švigala sem ter tja po gladkem jezernem površji in kimajoč s svojo ljubko glavico ter z rokami poljubke pošiljajoč skušala pomiriti nestrpnost svoje skrbne mamice. Nekoliko proč od brega, na veliki cesti, prepeljavaj je v krasno kotljo uprežene čile konje lepo zraščén z medvedjim kožuhom odet ko-

čijaž in poleg voza teptal je livriran sluga skušaje si ogreti od mraza otrpnele ude.

Riharda je močno razveselila mirna, krasna zimska narava in to tem bolj, ker mu njega opravki v zadnjih dneh niso dopuščali niti minute prostega časa za sprehajanje. Že davno se je bil namenil, obiskati jezero, živo ga spominjajoče veselih mladeniških let, katera je preživel tu v mestu, bivši dijak četrtega razreda, takrat, ko je še živel in zanj skrbel predragi oče, kojega so kot uradnika premeščali iz mesta v mesto. Uprav na tem jezeru se je tudi on nekdanj drsal in lovil ribe in sicer po letu s čolnom, po zimi pa v luknjah, narejenih v ledu; pri tem zanj jako zabavnem opravilu bil je poleg njega vedno dragi mu tovariš, kojega oče je imel ono jezero v najemu.

Rihard šel je na led in se radoval nad nekaterimi mimo njega švigajočimi drsalci.

— Draga Edita! reče v tem hipu na bregu stoječa gospa, — kar je prav, je prav; sedaj naj je dosti! Idi, daj si sneti drsanke! —

Mlada gospica ustavila se je za trenotek pred materjo in Rihard je imel priliko pogledati v njen čarobni krasni obrazek.

— Še samo jeden „veliki kolobar“, draga

Vrednejše omenjeno biti je, da po dolgoletnem hudem razporu in živem prepiranju sta se vender sporazumeli mej seboj vasi Matajur in Stermica ter se zjedini v jedno kaplanijo, v tem, ko sta hoteli imeti vsaka svojega kapelana, kakor ima vsaka svojo cerkev. Nu, prav sta storili, drugače bi pri sedanjem pomanjkanju slovenskih duhovnikov ne imeli kapelana ni jedna ni druga, a zdaj sta ga dobili skupnega. In tako je vender prišel tudi konec neslogi, jezi, sovraštva, troškom in tudi — velikim sitnostim, katere je Videmska kurija zaradi tega imela; sitnosti take, da je naš mil. nadškof nekoč hudomušno izrekel, da mu več preglavice zadeva peščica Slovencev, nego cela ostala nadškofija, na kar mu je eden izmed navzočih Slovencev pristrodno odgovoril, da bi moralo to milostlj. gospodu veselje prouzročiti, ker v tem jasno vidi, kako se vender Slovenci za vero in cerkev živo zanimajo.

Puščaje na stran druge malekosti, naj omenim še, da ni dolgo, odkar smo dobili nove orgle pri sv. Lenartu, in tako bomo s Šentpeterskimi zdaj imeli pri nas dvoje. Slišal sem, da so Šentpeterske orgle delo slavnega Dalmatinca Nakića, a ne vem, ali je res. Nakić je več orgel na Laškem izdelal, n. pr. izvrstne orgle Videmske stolnice, ki so na desni strani; torej bi ne bilo čuda, da so njegove tudi Šentpeterske. Za sv. Lenarta pa so jih mislili naročiti pri znani slovenski firmi g. Zupana v Kropi na Kranjskem, a ne vem, zakaj dali so se pregovoriti ter so se obrnili do furlanskega izdelovalca.

Dulcis in fundo! Ako Vam ni še znano, znajte pa sedaj, da Beneška Slovenija kar mrgoli panslavističnih agitatorjev. Kaj Vi v Avstriji? Mi smo junaki, mi smo nekaj! Kar čez noč smo Vas prekosili in Vas pretekli za sto tisoč kilometrov. Da vidite, kako se neka gospoda trese! Nu, bi ne bilo treba, a tresti se vender morajo, vsaj na videz, ako že tako tožijo po svojih listih. Smilijo se mi in Boga prosim, da bi jih potolažil nekoliko, kar po mojem mnenju najbolje doseže, ako jim nekoliko bolje posveti po mrčnih in vlažnih kotih njihovih ne baš prejasnih butic. Pa sam naj vidi! Posledica temu je, da italijanizovanje je vse svoje sile napelo proti vseslovanskemu navalu. Nu, Don Kišot se zopet na zračne mlino meče! Pa o tem morda podrobnejše prihodnjič.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. decembra.

Češko plemstvo.

Neki češki list dokazuje, da češko plemstvo ni in ne more biti narodno. Češki plemenitaši imajo posestva tudi na Ogerskem in so v sorodstvu z ogerskimi plemenitniki. Madjari vidijo pa svoje največje nasprotnike v češkem narodu, katerega teženje se nikakor ne zлага z dualizmom. Češki plemenitaši že iz ozira na Madjare ne morejo podpirati češke narodne politike. Ko se je proglasila oktobrska diploma, so se zares bili češki plemenitniki z ogerskimi in češkimi postavili na stališče deželne avtonomije. S tega časa se je marsikaj premenilo. Ogerska in Galicija dobili sta večjo avtonomijo, Češka pa ne. Poljsko in ogersko plemstvo je torej ohranilo svoj pomen, češki plemenitaši pa ne morejo igrati nobene važne vloge kot taki, za-

mamica! — poprosi devotka. — Tamle je tako vabljivo-gladek, še ne razdrsan led. Istinito, policija postopa silno trdosrčno, da odloči za drsanje tako nedostaten prostor, dočim najboljši led ostaja neporabljen. Do svidenja! —

Gospodičina mahnivši s svojim prelepim mufom za pozdrav, zletela je kakor strela daleč po ledu.

Dr. Holman nekaj časa s pravim veseljem opazuje to izredno prikazen — a najedenkrat, kakor bi se bil česa domislil, počne kričati na vse grlo:

— Gospica, gospica, za Boga, ustavite se! Pazite na kole, koji delajo mejo!

— Gospa! — obrne se k postarnej dami — prosim Vas, blagovolite nazaj poklicati svojo hčerko; na jezeru so danes lovili ribe in ondukaj je gotovo čisto tenka ledena skorja! —

Mej tem, ko mati vsa prestrašena in vznemirjena komaj mora zaklicati: „Edita, Edita!“ izpodtakne se mlada devotka, pade na led in trudeča se z vso silo zopet ustati — zgine pod ledom na veliko žalost in strah vseh pričujočih! . . .

Holman skoči takoj k bližnji klop, katero

radi tega jeli so težiti na Dunaj, posebno ker so mnogih predniki baš z Dunaja dobili svoja posestva.

Srbom na Ogerskem

napoveduje se od madjarske strani hud boj. Vladni list „Nemzet“ piše, da je naloga madjarske države popolna asimilacija družbe na Ogerskem, to bi se pač reklo z drugimi besedami, popolno pomadjarjenje nemadjarskih narodov. Oviro vidi vladni list v verskem in narodnem duhu. Tako imajo Srbi veliko oporo v avtonomni pravoslavni cerkvi. Naloga madjarske politike je začeti boj proti narodnemu duhu in proti avtonomiji ogerskih Srbov, da se doseže ideal, brezverska narodna madjarska država.

Kulturno društvo na Ogerskem.

Ogerski državni zbor se je izrekel, da mora vlada podpirati kulturna društva. Ta društva imajo jednak smoter kakor nemški „Schulverein“ v nas. Njih naloga je pomadjariti nemadjarske narode. Omeniti moramo, da je vlada premoženje razpuščene „Slovenske Matice“ v Turčanskem Svetem Martinu izročila že takemu društvu, ki dela za pomadjarjenje Slovakov.

Avtonomija katoliške cerkve na Ogerskem.

Več ogerskih poslancev se poteguje za avtonomijo katoliške cerkve na Ogerskem. Vlada pa ne mara dosti slišati o taki avtonomiji. Boji se namreč, da bi ne bila Slovanom v korist. Na Ogerskem je 8 milijonov katoličanov, toda mej temi je jedva tri milijone Madjarov. Naravno je, da bi kmalu dobili več slovanskih škofov, če bi prebivalstvo imelo kak upliv na imenovanje. Vladni list že piše, da bi se morala konfiskovati škofijiska posestva, če se dovoli cerkvi avtonomija, ker vlada vender ne more dovoliti, da bi se s cerkvenim premoženjem podpirali protimadjarški smotri.

Vnanje države.

Bolgarska sinoda.

Bolgarska sinoda se kaže jako naklonjena vladi. Pripravljena je baje tudi novobolgarščini v cerkvi dovoliti večje pravice, če v to dovoli eksarh. Stambulov menda želi, da se z uvedanjem novobolgarščine bolgarska cerkev bolj oddali od ruske in srbske in tako samostojnejše postane. V interesu slovanstva bi tako oddaljenje pač ne bilo, dasitudi bi nova bolgarščina najbrž ne bila tako nevarna v cerkvi, kakor nekaterniki trdijo.

Umor srbskega podkonzula v Prištini.

Kasacijsko sodišče v Carigradu potrdilo je smrtno obsodbo Ibrahima, kateri je umoril srbskega podkonzula v Prištini. Glede kacega družega zadoščenja se srbska in turška vlada še nesto sporazumeli.

Portugalsko.

Portugalska vlada bavi se pred vsem s tem, kako, da poviša vojno silo v Afriki, da bode mogla varovati svoja posestva proti Angležem, kolikor jih jim še neso vzeli. Nabirati hočejo tudi več prostovoljcev za Afriko. V Londonu seveda neso posebno veselje teh portugalskih priprav, ker so se že nadejali, da ne bode več dolgo, da vzamejo Portugalcem vse kolonije.

Dopisi.

Iz ribniškega okraja dne 21. decembra 1890. (Dolenjska železnica in Loškopotoška cesta.) Dopisek z Blok v št. 289. „Slovenca“ in razne agitacije ob meji našega okraja zaradi dolenjske železnice in Loškopotoške ceste dajo povod današnjemu dopisu.

Gosp. dopisnik z Blok pravi, da se ondotni ljudje nič kaj ne vesele dolenjske železnice. Ljudje — seveda Bloški — baje trdijo, da je cesta iz Loškega potoka, katera se bode gradila, toliko

so rabili pri zavezovanju drsank, izdere z vso močjo desko in leti kar more na mesto, kjer se je ravnokar pripetila nesreča, ter pozove saboj z roko mahnivši še jednega izmed drsalcev. Rihard dospé nekaj minut preje, nego niega pomočnik, od mesta do mesta, kjer se je začela „luknja“ po katerej so očevidno še tisti dan lovili ribe. Čez ves prebiti prostor se je naredil zopet led, a ne dosti debel, da bi bil mogel držati odraslega človeka, gredočega po njem. Položivši desko na led prišel je doktor do one odprtine, kjer se je bila potopila gospodična. Ulegši se na led, utakne roko pod vodo in zagradi nekaj mehkega; a žal, to je bil le krasni muf, kateri je bil ostal pri odprtini.

— Devotko je zaneslo pod led — zaupije ves izpehan došedši drsalec.

Holman nekaj pomisli in ustane.

— Tukaj je jako deroča voda — reče doktor; — jaz predobro poznam to mesto iz mladih neg, in ako je sploh mogoče najti potopljenko, to samo tam-le! — pristavi kažoč z roko na ono stran, kjer je bila isti dan narejena še druga luknja.

Obadva sta poletela proti odprtini v ledu, iz koje je štrlel zmrzel lesen kol; s pomočjo deske

treba, ko petega kolesa pri vozu, in da bode treba za vzdrževanje te ceste ogromnih troškov.

Odgovarjati hočemo na te in druge take paje zgolj stvarno in brez vsake strasti.

Da se Bločani dolenjske železnice in nove Loškopotoške ceste ne veselijo, prav radi verujemo in je čisto naravno, ker nemata namena prometa privajati Blokam, ampak ga le olajševati na Dolenjskem sploh in zlasti tudi v našem okraju. Kakor mi ne moremo siliti Bločanov, da bi svoje blago dovažali prihodnji dolenjski železnici, tako morajo tudi oni nam prepuščati, da svoje blago izvažamo in potrebno dovažamo po oni progi, katera nam najbolj ugaia. Kakor vsej deželi, tako želimo tudi svojim sosedom najboljše blagostanje, a skrbeti moramo tudi za-se. Da so dobra občila osebito dandanes vsakemu okraju prepotrebna, ko je že ves svet preprežen z železno žilo in ko mora vsaka dežela s slabimi občili zaostajati za onimi z dobrimi občili, je tako jasno, da se ne bojimo ugovora v tem oziru. Vse evropske države tekmujejo v oboroževanju, da ne prebiti druga druge, a nerazmerno važnejši je orožje zdrave in dobro razvite industrije in trgovine. Ako smo dobro oboroženi s takim orožjem, ni se nam bati sovražnika.

Da je Dolenjska rodovitna del dežele, je znano, in vender je močno zaostala, ker nima prave zveze z drugim svetom. Nevarno bolehanje in hiranje Dolenjske škoduje tudi ostalemu dela dežele, zaradi tega se ne smemo postavljati na preozko lokalno stališče. Ako nam ne prevoščite železnice, želite li, da ostanejo ogromne premogove zaloge na Kočevskem in drugi podzemeljski zakladi na Dolenjskem zakopani do sodnega dne? Greh bi bil, ako ne izkoristimo teh zakladov, ako jih tudi ni mogoče preko Blok spravljati mej svet.

Za dolenjsko železnico borimo se že mnogo let in da je Dolenjci v resnici žele ter se je vesele, dokazali so letos, ko se je izvedelo, da se v kratkem uresničijo njihove želje, dovolj jasno — izrekši, kako zdavno in požrtvovalno so pripravljani podpirati zgradbo te železnice. Naši bližnji sosedje Notranjske sicer sedaj poudarjajo, da neso baš proti železnici sami, da pa morajo odločno protestovati proti temu, da dežela prevzame obrestno garancijo ali poroštvo za novo železnico in da se s tem spušča v nesrečno in pogubno špekulacijo.

Ti nasprotniki zagovarjajo s tem hote ali ne-hote, vedé ali nevedé interese južne železnice, ki pa nikakor neso interesi dežele. Kako južna železnica drži našo deželo za vrat, mora biti vsaj znano vsakemu, kdor hoče svojo sodbo izreči ob obrestni garanciji za dolenjsko železnico. Kakova je tarifna politika južne železnice, kako kvarno upliva na trgovino naše dežele, o tem vedo mnogo povedati zlasti trgovci našega glavnega mesta Ljubljane. Smešno bi bilo, ako bi ne bilo žalostno, da se dobiva blago z Dunaja ali iz Prage preko Trsta v Ljubljano ceneje, kakor direktno v Ljubljano, ali da more galški les v Trstu tekmovali s kranjskim.

Ako se je naš deželni zastop izrekel za to, da dežela prevzame obrestno garancijo za novo železnico, imel je za to gotovo tehtnih razlogov. Ne moremo si misliti, da so možje, katerim smo skazali svoje zaupanje, postopali v tako važnem vprašanju nepremišljeno ali brezvestno. Že ob letošnjem

posrečilo se jima je prebiti tanko ledeno skorjo in doktor je večkrat utaknil roko v ledeno vodo. Na jedenkrat radostno zakriči, ker dosegel je obleko mlade devotke, katero je bila silno deroča voda prinesla do ondukaj. Telo obtičalo je baš pri kraji luknje, kjer se je bila obleka ponesrečene gospodične slučajno nateknila na žrebclj, štrleč iz primrznene drga. —

Ko je prihitel še sluga na pomoč izvlekli so potopljeno devotko brez zavestno in blede, kakor sneg, iz vode; prestrašena mati izgubivši popolnoma zavest, spremljala je svojo jedino hčer, — nemo grede poleg nosilcev — do prvega poslopja. Tu si je doktor Holman veliko prizadejal, da bi zopet k zavesti privel krasno gospodičino. —

Čez četr ure vrnila se je v mesto odposlana kočija, v kateri sta se pripeljala še dva (doktorja) zdravnika, in sicer domači zdravniki in pa neka moderna, mestna ter sloveča znamenitost! Poslednji se je jedva ozrl na prekrasno, mrliču podobno gospodičino, že je spogledal se, z rameni pomenljivo zmajavši s svojima kolegama, potem pa spregovoril nekoliko besed sočutja neutolažljive materi izginil na skrivnem. (Dalje prih.)

zasedanji deželnega zbora vrgli so nasprotniki železnice strašno besedo „garancija“ v narod, naslikali so mu vruga na steno ter ga strašili z njim ne vedoč, kakšen je ta vrug. Ljudstvo se je nepotrebno vznemirjevalo in prišla je mnogobrojna deputacija z Notranjskega v Ljubljano, da prepreči sklep o garanciji. Deputacija ni imela uspeha. Ako sedaj naši sosede zopet strašijo z drugo deputacijo do presv. cesarja itd., naj bodo prepričani, da bi bila taka deputacija isto tako brezuspešna, kakor je bila prva. Zakon, s katerim dežela prevzame obrestno poroštvo, sklenil se je v sporazumljenju z vlado, državna uprava odposlala je že svoje inženere v deželo, kateri pripravljajo delo za prihodnje leto, izdalo se je v ta namen že precej denarja, tako, da nekateri gotovo ne bodo spravili stvari s tira. Svojim sosedom torej svetujemo prijateljski, da se sprijaznijo s to zadevo in popuste neplodno opozicijo in groženje.

(Konec prih.)

Iz Kranja 19. decembra [Izv. dop.] Preteklo nedeljo imeli smo veselico v spomin devetdesetletnici rojstva našega nedosežnega pesnika Prešerna. Veselica bila je jako prijetna. Glede petja steje si odbor v dolžnost izraziti presrečno zahvalo g. pevovodji Lahajnarju, potem gg. pevcem, zlasti pa g. Drukarju in pa gospici M. Omerš, ki je na glasovirju tako spretno spremljevala. Namesto igre „Bog vas sprimi!“, ki je izostala zaradi raznih ovir, postavila se je v vspeled deklamacija „Jejtejeva prisega“, katera pa se je ponesrečila. — Zadnja točka bila je Vilharjeva šaloigra „Župan“, katera je občinstvu zelo prijala. Posebno nam je omeniti g. Cofa, že znanega jako dobrega igralca, gospodične Kohove in g. Rozmana. Izredno ugajal nam je g. Vršič, o katerem bi želeli, da bi nas kot igralec še večkrat razveseljeval. Gospod Eržen je svojo ulogo prav dobro vršil, le maska njegova ni bila popolnoma primerna. Po končanem vspeledu bila je jako zanimiva prosta zabava, ki je trajala do 3. ure zjutraj. Občinstva bila je vsa dvorana polna in vse je bilo s tem večerom zadovoljno. Nadejamo se, da nam gg. pevci in igralci skoro zopet prirede jednako zabaven večer.

Iz Žužemberka 20. decembra [Izv. dop.] Zima je začela sicer hujše pritiskati a pozeblji še vendar nismo v našem zapuščenem kraju, temveč gibljemo se zadnji čas toliko bolj, v kolikor se trudijo nekateri, da bi zatrli vsako kal prostega gibanja. Naše „Bralno društvo“ priredilo je dne 13. t. m. Prešernov večer po vspeledu, kakor ste ga že objavili. Za naše razmere bil je ta večer izreden in nismo pričakovali, da se izvrši tako častno in izvrstno. Vsaka moč bila je na mestu, a posebno hvalo zaslužijo: miloglasni dve pevki „barcarole“, kateri si želimo ališati še večkrat, ter deklamovalka „Železne ceste“, ki nam je udobnosti te ceste predložila tako slikovito, da smo si jo mislili postavljeno ob bregu naše Krke, žal, da bode ostalo le pri mislih, dejanjski pa bode železnica daleč za gorami. Kedar bode stekla, naj si bodo čitali omenjeno pesem oni našinci, ki so se železnice bali zaradi svojih prihodkov, kajti ker bode izginila večina njih prihodkov, tolažili si bodo žalost svojo vsaj s pesmijo. — Več pesmij programa spremljal je na glasoviru društveni prijatelj z Dobruča g. H., ki se je v 2 točkah pokazal tudi sam spretnega igralca. Vsi slušalci žele si, da ta pripomoč ni bila zadnja ter razvidijo, kako potreben nam je bil s teškim naprom pridobljeni klavir. Drugi sodelavci znani so nam že iz prejšnjih dni torej bodi kritika kratka: Ohranili so si znano dobro ime!

Velicega pomena je bil za naš okraj 18. dan t. m., ko se je ustanovila za naš okraj posojilnica. Zanimanje, posebno mej večjimi tukajšnjimi kapitalisti zanjo ni bilo tako, kakor bi zaslužila, a vendar se je takoj podpisalo 33 glavnih deležev in gotovo bodeta čas in uspeh spokorila vse, ko razvidijo blaginjo novega podjetja. Res zahvalni moramo biti zasnovalcem tega zavoda, ki bode gotovo povzdignil blaginjo zapuščenega našega kraja.

Zamolčati ne smemo, da bode naš trg sezidal poslopje za tukajšnje sodišče, ker vlada ni hotela odjenjati od tega zahtevka. Žal, da je bilo trgu pri tem slučaju izgubiti za prostor več sto goldinarjev, ker se je od višje naše strani še-le zadnji čas dalo dovoljenje za neizbežno to stvar. Našinci bodo vsaj izprevideli, kakošni prijatelji so jim oni, ki odločujejo v vseh zadevah v njih škodo!

Domače stvari.

— („Die politische Situation des slovenischen Volkes in der Aera Taaffe.“) Pod tem naslovom priobčuje Praška „Politik“ ves govor g. poslanca Ivana Hribarja, katerega je govoril pri razpravi o deželnem proračunu v deželnem zboru kranjskem.

— (Skladatelj Dvořak častni doktor filozofije.) Filozofična fakulteta vseučilišča češkega dobila je dovoljenje, da sme Antona Dvořaka imenovati častnim doktorjem filozofije.

— („Krajcarska družba“) za Narodni dom nam poroča, da se „Narodni papir“ zadnje dni prav izvrstno razpečava. Narodnjake vnovič opozarjamo na anonco v današnji številki.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi jutri večer v klubovi sobi svoj zabavni božični večer. Prijatelji sporta so kot gostje dobro došli. K polnoštevilni udeležbi vabita

reditelja večera.

— (Ljudska štetev in nemški listi.) Omenili smo včeraj glas jednega italijanskih listov o zadevi ljudske štetve. Nič bolje neso nemški listi, ki obdelujejo svoje čitatelje, posebno na jezikovnih mejah. Kako skušajo uplivati na nemške delodajalce kaže nam naslednji slučaj. Tako čitamo v jednem taci listov: „Kaj je občevalni jezik? Beseda, jezik navadnega občevanja“, znači oni jezik, ki se govori v hiši delodajalca, ne pa občevalni jezik pri vodnjaku ali pa v krčmi. Drugače bi se o tem ne vprašal „načelnik družine“. Tudi se ne upraša, je li kdo ta jezik govori bolje od katerega drugega, dovolj je, da se z njim v hiši sporazume. Odvisno je torej samo od načelnika družine, kateri jezik hoče trpeti v svoji hiši, ali v svoji delavnici, in ta jezik bode občevalni jezik njegove družine in njegovih poslov. Ali ni s temi besedami jasno povedano, kaj nameravajo nasprotniki? Ni li že res skrajna nesramnost na tak način delati Nemce na škodo Slovencev in Slovanov? Zatorej ne moremo dostikrat ponavljati, da vsi domojbani delajo na to, da poučujejo posebno odvisne ljudi, da kot občevalni jezik naj vsak Slovenec zapiše materni svoj slovenski jezik in lobenega drugega. Jednemu Nemcu na ljubo vendar ne bode vsa morda izključno slovenska družina se dala zapisati za Nemce. Da se kaj takega ne bode zgodilo, na to bode treba strogo paziti.

— (Z Jesenic na Gorenjskem) piše se nam dne 22. t. m.: Jako neljubo bili smo presečeneni, ko smo izvedeli, da je za ljudsko številjenje v našem kraju določen organ kranjske obrtne družbe. Znano je, da rečene družbe uradniki javno kažejo svojo mržnjo proti vsemu, kar je slovenskega in da na slovenske pozdrave odgovarjajo s „Halt's Maul!“. Bojimo se, da dotični organ tudi pri številjenju ne bode postopal dovolj nepristranski in čudimo se, da se ni izbral kdo drugi, ko imamo na Jesenicah vendar dosti družih sposobnih mož. Ker za številjenje še ura ni odbila, prosimo in zahtevamo odločno, da se v tem oziru kaj boljšega ukrene, da že naprej ne bomo nezaupni.

— (Po časi vozite!) Na več krajih v mestu čitajo se te besede, a pravega uspeha ni videti. Voz se hitro, veliko prehitro, ne le po širokih, ampak tudi po ozkih ulicah in se v tem brezumnem dirjanju posebno odlikujejo hlapci, ki prodajajo premog. S praznimi vozovi drvé po mestu, kakor da so obsedeni, ne meneč se za ljudi, ki hodijo peš. Tak surov voznik povozil je včeraj zvečer ob 1/6. uro pred Matijanovo hišo na Dugaški cesti staro žensko Marijo Janežič. Vsa štiri kolesa šla so čez njo in ranjena je teško, kajti zlomljena je noga in več reber. Surovi voznik oddirjal je dalje in ni se moglo dognati, čegav je. Vozil je z dvema konjema, jeden bil je temne barve, drugi pa bel. Morda se mu po tem znamenji pride na sled, kar bi bilo prav iskreno želeli, ker je zadnji čas, da se taki elementi ne odtežajo zasluženi kazni.

— (Zakasnitev.) Dunajski vlak, ki prihaja proti 1/2. uri popoldne v Ljubljano, se je danes zakasnil in pri zaključku lista še nismo dobili pošte.

— (Narodni čitalnici) v Novem mestu odpustila sta gospodična Marica Rudeževa in gospod Vladimir Rudež po dvesto goldinarjev terjatve, katero sta imela terjati kot dediča poznatega rodoljuba vrlega pokojnega Karola Rudeža. Tudi je neimenovan gospod odstopil čitalnici akcijo „Narodnega doma“ v vrednosti 50 gld. To so pač prijetna

božična darila temu narodnemu društvu, zato hvala tem dobrotnikom!

— (Tiskovne razmere na Hrvatskem) so jako žalostne. Pretekli četrtek bil je zopet obsojen urednik „Hrvatske“ zaradi članka „Aféra g. dr. Franka“ pred okrajnim sodiščem na 100 gld. globe. — Prvotno obsodbo okrajnega sodišča, s katero je bil urednik „Obzora“ zaradi članka „Korupcija“ obsojen na mesec dni zavora in 700 gld. izgube na kavciji, potrdilo je višje sodišče glede krivde, glede kazni pa je znižalo zapor na 14 dni, zgbutek kavcije pa ostane isti. Te dni poklican je bil urednik „Obzora“ zopet pred sodišče, pa je prosil za odložitev, ki se mu je dovolila.

— (Ivan Rendić,) slavni hrvatski kipar, došel je v Zagreb, v poslu spomenika Kačiću, ki se boče postavil v Zagrebu. Te dni je povjerenstvo mestnih zastopnikov poskušalo s kartonom v obliki spomenika, kje bi se dal najlepše namestiti spomenik. Nekateri bili so za to, da se postavi na urodu v Mesniško ulico iz Illice, drugi pa za vrt pred vseučiliščem.

— (Gospodična Milka Trnina,) slavljena operna pevka, rodom Hrvatica, imenovana je bila te dni za kraljevsko bavarsko komorno pevko.

— (Za lovce.) V gospoda Galéta lovišči v Bistri ustrelili so preteklo nedeljo 25 srn. — Z Gorenjskega se nam javlja, da je izredno visoki sneg divjačino pritiral z gorâ v dolino, da so srne prišle uprav do vasij in posamičnih hiš in so jih več živih ujeli.

— („Sokol“ v Zagorji ob Savi) priredi v nedeljo 28. t. m. v gostilni podstaroste g. Weinbergerja drugi „Sokolski večer“ s sledečim vspeledom: 1. Govor, 2. petje, 3. komični prizor, 4. ples. Začetek ob 7. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (Cestni odbor ribniškega okraja) šteje devet članov in ti so: Graščina Ribniška in graščina Orteneska izvolili sta zastopnika, svoja nadlogarja. Tovarnar Alimonda volil je kot zastopnika gosp. Primoža Pakiža, deželnega poslanca. Od visokega deželnega zbora sta imenovana gospoda Ivan Rus, župan v Jurjuvici, Kar. Knaus, župan na Gori pri Sodražici. Trg Ribnica je izvolil tamošnjega poštarja g. Pauserja. Občine so izvolile gospode: Jurija Drobniča, župana v Sodražici, Ivana Kordiša, župana v Luškem potoku, in Jože Mrharja, župana v Dolenji vasi.

— (Bralno društvo v Rozani) imelo je dne 21. t. m. svoj redni občni zbor. Odbor sestavljen je tako: Anton pl. Reja, veleposesnik, predsednik; Jožef Jakončič, posestnik, podpredsednik; Fran Simič, posestnik, tajnik; Fran Debenjak, posestnik, blagajnik; Jožef pl. Reja, posestnik, Janko Mužič, posestnik, Alojzij Reja, posestnik, odborniki.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 22. decembra. Vsprejemši obeh zbornic adresi naglašal je kralj trdno željo, da bi se finance zboljšale brez povišanja davkov. Opazil je ob jednem, da bode evropski mir Italiji v blaginjo.

Pariz 22. decembra. Kakor časopisi javljajo, odpotoval je ruski nihilist Mendelsohn, čegar iztiranje se je sklenilo, včeraj zvečer v London. Poslanec Millerand namerava interpelovati zaradi tega iztiranja.

Novi Jork 22. decembra. Iz Lime (v državi Ohio) se brzojavlja, da so Mormoni kupili veliko ozemlje v severni Mehiki, kamor se bodo izselili, da se izognejo oviram, katere jim prizadevajo zakoni zjedinjenih držav.

Dunaj 23. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja začasni budgetni zakon.

Palermo 23. decembra. Francoski častnik Gregoire prišel je sam k francoskemu konzulu, izjavil, da je pomagal ubežati Padlevskemu, čegar dejanje odobruje in zahteval, da se odloži pravda proti Labruyeru, da bode mogel biti prisoten. Konzul izrekel, da ga ne bode obdržal kot ujetnika in da bode v tem oziru brzojavil ministru vnanih zadev. Gregoire dal je častno besedo, da ostane v Palermu in bil potem odpuščen. Gregoire zagotavlja, da je Padlevski na Siciliji skrit.

Razne vesti.

* (Kochovo zdravilo.) Profesor Prior v Koloniji se je izjavil, da se ozdravljenje s Kochovim zdravilom more pričakovati samo tedaj, če se je

bolezen se le pričela. Pri tuberkulozi v možganih se zdravilo rabiti ne sme, kajti v tem slučaju zdravilo prouzroči oteklino in smrt.

* (V senatu Združenih držav) predlagal je senator Platt, da se predsedniku dovoli 100.000 dolarjev, da uvede Kochovo mezo in poizve, kako se pripravljajo.

* (Na lovu ustreljen.) V Vrbovskem gozdu v Ratiborskem okrožju v pruski Šleziji bil je velik lov dne 5. t. m. Jeden lovec je po nesreči zadel gozdarja Engelberta Klotza, da je bil takoj mrtev.

* (Zvit pes.) Te dni poginila je danska doga Bob, katero je imel Anglež Stephen na svoji grenlandski ekspediciji pri sebi. Ko je ladja v severnem morju obšla v ledu in je živež pošel, je ta doga jih preskrbovala z živežem s tem, da je privabljal bele medvede v bližino mornarjev, da so jih streljali.

* (Zobovje požrla.) Te dni je prišla k angleškemu zdravniku ženska, da preišče, kaj jej je, ker jako težko diha in močno hujša. Zdravnik jej je preiskal grlo in našel v grlu njene umetne zobe. Pred več meseci jih je nevedoma požrla. Ko je zdravnik zobe odstranil, bila je takoj zdrava.

* (Kakor ti meni, tako jaz tebi.) Krmilec neke angleške ladje, je bil močno pijan in ni mogel opravljati službe, pa tudi v knjigo upisavati ne. Vse delo opravil je zanj kapitan in potem v knjigo zapisal pri-tavek: „Krmilec bil je ves dan pijan“. Krmilecu to seveda ni ugajalo in je prosil kapitana, da se ta opazka izbriše. Kapitan pa ni hotel privoliti sklicujoč se, da je opazka resnična. Drugi dan je pa krmilec v knjigi napravil opazko: „Kapitan je bil ves dan trezen“. Kapitanu pa ta opazka ni bila po godu, krmilec se je pa skliceval, da je resnična. Naposled sta se pogodila, da sta se obe opazki izbrisali iz knjige.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju sile do jedi, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim ter kri čistečim učinkom. Cena škatelci 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (55-17)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

22. decembra.

Pri **Maličih**: Miller iz Kamnika. — Götzl z Bleda. — Tereutti iz Trsta. — Schneider, Lob z Dunaja.

Pri **Stonu**: FML. baron Pürcker, Leder iz Grada. — Pl. Chlumetzky, Stern z Dunaja. — Hudovernik s so-progo iz Kranjskegore. — Howar iz Jarš.

Pri **avstrijskem cesarju**: Schöber iz Gorice. — Komdeika z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Smodej iz Radovljice. — Zey, Orožen od Save. — Hönigman, Krišche iz Kočevja. — Kanžilan iz Kamnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. dec.	7. zjutraj	743.6 mm.	-13.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	741.2 mm.	-7.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	739.3 mm.	-6.0° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura -8.9°, za 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.30	gld. 89.20
Srebrna renta	89.45	89.25
Zlata renta	107.20	106.90
5% marenca renta	101.25	101.55
Akcije narodne banke	80	81
Kreditne akcije	302	302.75
London	114.35	114.20
Srebro		
Napol.	9.64 1/2	9.05 1/2
C. kr. cekini	44	44
Nemške marke	16.27 1/2	56.20
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%		102
Ogerska papirna renta 5%		99
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		112
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		

Naznanilo.

(941)

Da se izogne vsem zmotam, se objavlja, da je v Ljubljani le **jedna otroška bolnica**, in to je Eliza-betna otroška bolnica, Streliške ulice št. 11.

Upravni odbor.

Primerna in umestna božična darila

(tudi z muziko)

priporoča

(919-6)

I. Kočevska domača industrija

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Po nizkih cenah!

Pitane purane, štajerske kapune, piške za pečenje in crenje (žive in iztrebljene, svinovino (surovo in namakano), zajce, krvave, jeterne, riževe klobase, hrenovke in kranjske klobase, surova, gorka in mrzla pečenka, gnat, jezik, morske in rečne ribe, delikatese (lizalice), pivo in vina ima

Janez Kaplja,
na Starem trgu št. 19.

Po nizkih cenah!

Lekarna

„Pri zlatem držav-nem jabelku“.

J. PSERHOFER-JA

I., Singerstrasse št. 15, na Dunaji.

Kri čistilne kroglice,

poprej **univerzalne kroglice** imenovane, znano, lahko čistino domače sredstvo.

Teh kroglice velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi proti povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, velja s poštnino prosto pošiljati vred: 1 zavoje kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Mani, nego 1 zavoje se poslati ne more)

Prosi se, da se izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevajo in se pazi na to, da ima napis na pokrovu slednje škatlice imenski počrk J. Pserhofer-ja, kakršen je na navodilu, kako se rabijo, in sicer v rdeči pisavi.

Ozeblinski balzam J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 lonček gld. 1.20.

Prašek proti potenju nog, cena škatljice 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Življenska esenca (Praške kapljice) 1 steklenica 22 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi vse tu in inozemske farmacevtske specialitete, objavljene v avstrijskih časopisih, in se vsi predmeti ki niso baš v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe. — Pošiljate po pošti se najhitreje izvršujejo proti predpošiljati denarja, večje pošiljate tudi proti povzetju zneska.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština mnogo nižja, nego pri pošiljatih s povzetjem. (851-5)

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., — s frankovano pošiljati 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zamoetek 1 gld.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (874-3)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specializiranih delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Iznajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Jiribar.

Lastnik in tisk „Narodne Tiskarne“.